

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/3135/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

1. Az Alkotmánybíróság a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 6/A. § „illetve a születési nemnek megfelelő önazonosságtól való eltérést, a nem megváltoztatását, valamint a homoszexualitást népszerűsíti, jeleníti meg” fordulata alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

2. Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.237/2025/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] A kiskorú indítványozó törvényes képviselője által meghatalmazott jogi képviselője (Kollarics Flóra Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Kollarics Flóra) útján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. A kk. indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján kérte elsősorban a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.237/2025/5. számú ítélete és a Fővárosi Törvényszék 3/B.P.20.984/2024/8. számú ítélete, másodsorban a 26. § (1) bekezdése alapján a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 6/A. § „illetve a születési nemnek megfelelő önazonosságtól való eltérést, a nem megváltoztatását, valamint a homoszexualitást népszerűsíti, jeleníti meg” fordulata alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, mivel azok álláspontja szerint ellentétesek az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésével, XI. cikk (1) bekezdésével, XV. cikk (2) bekezdésével, XVI. cikk (1) bekezdésével, XXVIII. cikk (1) bekezdésével.
- [2] 1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a bírósági határozatokban megállapított tényállás és az indítvány alapján – a következőképpen foglalható össze.

- [3] A kk. indítványozó 2023. december 5. napján jegyet váltott a Néprajzi Múzeum (a továbbiakban: múzeum) pénztárában az „Indiánok. Lelkek. Túlélők.” című időszaki fotókiállításra.
- [4] A megvásárolt kedvezményes árú jegy a 6–26 év közötti, illetve a 62–70 év közötti korosztálynak biztosított belépést a kiállításra. A kk. indítványozó előadása szerint sem a jegyvásárláskor, sem a kiállítótérbe való belépés előtt nem volt figyelmeztetés arról, hogy a 18 év alattiak nem tekinthetik meg a kiállítás egészét. A kiállítótérben azonban volt egy szalagkordonnal elzárt rész, amelyet teremőr vigyázott és oda nem engedte be a 18 év alattiakat, így a kk. indítványozót sem. A kiállítás megtekintését követően a kk. indítványozó írásbeli panaszt tett a múzeum információs pultjánál, illetve még aznap panasszal fordult a múzeum felé a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.) 17/A. § (2) bekezdése alapján. Panaszát – miszerint életkora miatt hátrányos megkülönböztetés érte – az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.) 4. § (1) bekezdés *i)* pontjára és 8. § *o)* pontjára, valamint a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Kulttv.) 2. §-ára alapozta. Álláspontja szerint esetében az okozott életkor szerinti hátrányos megkülönböztetést, hogy a kedvezményes belépőjegyre jogosultak – mint homogén csoport tagjai – közül a 18 év alattiak nem tekinthették meg a teljes kiállítást. A múzeum 2024. január 11. napján elutasította a kk. indítványozó panaszát, hivatkozva a Gyvt. 6/A. §-ára, amely megtiltja tizenhét éves aluliak számára pornográf, valamint olyan tartalom elérhetővé tételét, amely a szexualitást öncélúan ábrázolja, illetve a születési nemnek megfelelő önazonosságtól való eltérést, a nem megváltoztatását, valamint a homoszexualitást népszerűsíti, jeleníti meg. A múzeum álláspontja szerint azonban épp akkor követtek volna el törvénytörtést, ha engedélyezték volna a teljes kiállítás megtekintését a 18 év alattiak – mint a kk. indítványozó – számára. 2024. április 9. napján a kk. indítványozó keresetlevéllel fordult a Fővárosi Törvényszékhez (a továbbiakban: törvényszék vagy elsőfokú bíróság), kérve személyiségi jogsértés (magánélethez való joga, illetve a hátrányos megkülönböztetés tilalma megsértésének) megállapítását. Kérte a bíróságot, hogy kötelezze a múzeumot a jogsértés abbahagyására, illetve tiltsa el a további jogsértéstől, illetve kötelezze 300.000 Ft sérelemdíj és a perköltség megfizetésére. Keresetlevelében arra hivatkozott, hogy a múzeum jogértelmezése – különös tekintettel a Gyvt. preambulumára, valamint az 1991. évi LXIV. törvénnyel kihirdetett ENSZ Gyermekjogi Egyezményére (a továbbiakban: Egyezmény), illetve az Alaptörvényre – a Gyvt. 6/A. §-a tekintetében súlyosan korlátozó és önkényes, figyelmen kívül hagyja a gyermek legfőbb érdekének elvét, sérti a művelődéshez való

jogát, valamint a szülők azon jogát, hogy gyermeküknek adandó nevelést megválasszák.

- [5] A törvényszék 2025. január 24. napján hozott ítéletével a keresetet elutasította. Az ítélet rögzítette, hogy ténykérdésekben a felek között nem volt vita, kizárólag a tények jogi minősítése képezte a vita tárgyát. A törvényszék az alperes múzeum eljárását nem találta törvénytörőnek, egyrészt azért, mert a kérdéses fotó címe (Homosexuality) egyértelműen tükrözte a mű tartalmát (épp ezért nem is vizsgálta a kép tényleges vizuális tartalmát), másrészt – osztva a múzeum álláspontját – megállapította, hogy a Gyvt. 6/A. § alapján jogszerű alperesi magatartás nem lehet jogellenes. Az elsőfokú ítélet szerint nem volt megállapítható az életkor szerinti hátrányos megkülönböztetés, mert annak korlátozására más alapjog (gyermekvédelem) érvényesülése érdekében került sor, így az egyenlő bánásmód követelménye sem sérült. A családi élethez fűződő jogok sérelmét sem állapította meg a törvényszék, hivatkozással arra, hogy a szülők jogait törvények felülírhatják. A törvényszék a kk. indítványozó kérelme ellenére őt nem hallgatta meg személyesen és az Alkotmánybíróság eljárását sem kezdeményezte, ugyanakkor ennek indokát nem adta.
- [6] A kk. indítványozó 2025. március 6. napján az elsőfokú ítélet ellen fellebbezést nyújtott be. Ebben előadta, hogy az elsőfokú ítélet jogszabályba ütközik, mert *a)* a Gyvt. nem értelmezhető textualista módszerrel, *b)* a művészeti alkotás megjelenítését nem fedi le önmagában az alkotás címe, *c)* az elsőfokú bíróság az alapjogi tesztet nem végezte el teljeskörűen, *d)* a törvényszék nem indokolta meg sem a normakontroll eljárás kezdeményezésének, sem az indítványozó személyes meghallgatásának mellőzését.
- [7] A Fővárosi Ítéltábla (a továbbiakban: ítéltábla vagy másodfokú bíróság) 2025. július 3. napján hozott ítéletével helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét. Az ítéltábla megállapította, hogy a perbeli esetben valóban alapjogok ütköztek, ezért az elsőfokú bíróságnak az alapjogi teszt alkalmazásával kellett volna döntenie a kereset jogalapját illetően, ezt azonban elmulasztotta. A másodfokú bíróság ezért összevetette a konkuráló alapjogokat, így maga végezte el a szükségesség-arányosság tesztet az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése alapján. Az ítéltábla megállapította, hogy a múzeum valóban megsértette az egyenlő bánásmód követelményét, amikor korlátozta a kérdéses fotó megtekintését a kk. indítványozó számára. A másodfokú ítélet szerint a kérdéses kép címének és tartalmának együttes értékelése szerint egyértelmű, hogy az elzárt kép a Gyvt. 6/A. § szabályozási körébe esett. Az alperes múzeum tehát észszerű indokát adta annak, hogy miért korlátozta a 18 év alatti indítványozó számára a kép megtekintésének lehetőségét. Az ítéltábla szerint az

alperes a korlátozás szükségességét is megindokolta, mind a magánélet védelmével, mind a művelődéshez való joggal összefüggésben igazolta, hogy ezen alapjogok korlátozására a gyermekek védelme érdekében került sor. Az ítélet tábla azt is megállapította, hogy az elsőfokú bíróság valóban eljárási szabálysértést követett el, amikor nem indokolta meg, miért nem hallgatta meg személyesen az indítványozót, illetve az indítványozó indítványának ellenére miért nem fordult az Alkotmánybírósághoz. A másodfokú bíróság szerint azonban ezek az eljárási hibák egyrészt nem voltak lényeges hatással az ügy elbírálására, másrészt a másodfokú eljárásban – szükség esetén – pótolhatók.

- [8] 2. A kk. indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz, kérve elsődlegesen az ügyben hozott első- és másodfokú bírósági döntések, másodlagosan a Gyvt. 6/A. §-a „illetve a születési nemnek megfelelő önazonosságtól való eltérést, a nem megváltoztatását, valamint a homoszexualitást népszerűsíti, jeleníti meg” fordulata alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az Abtv. 27. § (1) szerinti alkotmányjogi panasznál az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének, XI. cikk (1) bekezdésének, XV. cikk (2) bekezdésének, XVI. cikk (1) bekezdésének és XXVIII. cikk (1) bekezdésének, az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz esetében az Alaptörvény XI. cikk (1)–(2) bekezdésének, XVI. cikk (1)–(3) bekezdésének a sérelmére hivatkozott, illetve állította az Egyezménybe, mint nemzetközi szerződésbe ütközést is.
- [9] 2.1. A kk. indítványozó elsődlegesen a Fővárosi Ítélet tábla 2.Pf.20.237/2025/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését kérte – az Abtv. 43. § (4) bekezdése alapján – a Fővárosi Törvényszék 3/B.P.20.984/2024/8. számú ítéletére is kiterjedő hatállyal.
- [10] A kk. indítványozó szerint az elsőfokú bíróság nem ismerte fel az ügy alapjogi jelentőségét, a másodfokú bíróság pedig eleve hibás kiindulási pontból folytatta le a szükségesség-arányosság tesztet. Álláspontja szerint az ítélet tábla elmulasztotta a Gyvt. alkalmazott szabályának értelmezését, ebből következően egyrészt nem tisztázta, hogy a 6/A. § melyik fordulatára vezethető vissza az ügy középpontjában lévő fotó elzárásának szükségessége. Nem világos tehát, hogy a tilalom mire is vonatkozott: *a)* a pornográf, vagy a szexualitást öncélúan ábrázoló tartalom elérhetővé tételére, vagy *b)* a születési nemnek megfelelő önazonosságtól való eltérés, a nem megváltoztatása vagy a homoszexualitás népszerűsítésére, megjelenítésére. A normatartalom feltárásának elmaradása miatt a bíróságok nem tudtak érdemi és valós jogalkalmazói vizsgálatot folytatni. Másrészt nem tisztázta azt

sem, hogy a népszerűsítés és a megjelenítés – mint tilalmazott tevékenységek – konjunktív vagy diszjunktív viszonyban állnak egymással. Ennek elmaradása azért problémás, mert a népszerűsítés tilalma, illetve a megjelenítés tilalma két egymástól minőségileg eltérő alapjogkorlátozás, ami kihat a korlátozás szükségességének vizsgálatára.

- [11] A megjelenítés tilalma ugyanis preventív jellegű, ami magában rejti azt a jogértelmezést, hogy a homoszexualitás jelenléte önmagában veszélyt jelent a gyermekekre. Ez a jogértelmezés figyelmen kívül hagyja azt a tényt, hogy léteznek LMBTQI gyermekek is, továbbá ellentétes az ENSZ Gyermekjogi Bizottsága Magyarországra vonatkozó 2020. évi vizsgálatának záró észrevételeivel, amelyek előírják, hogy Magyarország köteles biztosítani a hátrányos és marginalizált helyzetű gyermekek – köztük a leszbikus, meleg, biszexuális, transznemű és interszex gyermekek – elleni hátrányos megkülönböztetést tiltó törvényeinek hatékony végrehajtását. A kk. indítványozó azt is állította, hogy a bíróságok eljárása és döntései diszkriminatívak voltak, mert figyelmen kívül hagyták, hogy a Gyvt. 6/A. §-a kizárólag LMBTQI tárgyú alkotásokra vonatkozik. E körben a másodfokú bíróság tévesen az ún. észszerűségi tesztet alkalmazta és annak alapján fogadta el, hogy a korlátozásnak észszerű oka volt. Véleménye szerint a bíróságoknak a szükségesség-arányosság tesztet kellett volna alkalmazniuk és annak alapján meg kellett volna állapítaniuk a magánszférához és a művelődéshez való joga sérelmét. Ugyanis a művelődéshez való jogot hátrányos megkülönböztetés nélkül kell biztosítani az államnak, jelen esetben az eljáró bíróságoknak, amelyek ezzel szemben úgy értelmezték a Gyvt. 6/A. §-át, hogy az minden esetben tilalmat jelent a homoszexualitásra vagy más az e §-ban felsorolt tulajdonságra utaló alkotások tekintetében a 18 év alattiak számára.
- [12] A kk. indítványozó álláspontja szerint az eljáró bíróságok indokolatlanul beavatkoztak a magánszférájába [Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdés] akkor, amikor nem vizsgálták meg egyéni érettségét. Mind az első-, mind a másodfokú eljárásban kérte személyes meghallgatását, ám kérelmének a bíróságok nem adtak helyt. Ezzel a bíróságok figyelmen kívül hagyták, hogy 15 évesen már számos kérdésben kellő belátási képességgel bír, és nem tulajdonítottak jelentőséget annak sem, hogy mit gondol az érintett képről, ráadásul a szülők nevelési célját is ignorálták, megsértve ezzel az Alaptörvény XVI. cikk (2) bekezdésében foglaltakat is.
- [13] A kk. indítványozó előadta, hogy a meghallgatáshoz való jog a gyermeki jogok között is kiemelt jelentőséggel bír, ugyanis ez biztosítja, hogy a gyermekek az őket érintő eljárásokban érdemben részt vehessenek, jogaikat gyakorolhassák. Erre tekintettel a személyes meghallgatás elmaradása sértette a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát is.

- [14] 2.2. A kk. indítványozó másodlagosan kérte a Gyvt. 6/A. § „illetve a születési nemnek megfelelő önazonosságtól való eltérést, a nem megváltoztatását, valamint a homoszexualitást népszerűsíti, jeleníti meg” fordulata alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is. Álláspontja szerint a támadott törvényi rendelkezés ellentétes az Egyezmény 3. és 4. cikkében foglaltakkal, illetve az Alaptörvény XI. cikk (1)-(2) bekezdéseivel, a XVI. cikk (1)–(3) bekezdéseivel.
- [15] 2.3. A kk. indítványozó álláspontja szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés az ügyben az, hogy a Gyvt. 6/A. §-a enged-e mérlegelési lehetőséget a jogalkalmazók számára, lehetővé teszi-e annak mérlegelését, hogy a 18 év alatti milyen belátási képességgel rendelkezik alapjogai gyakorlása során. Igenlő válasz esetén vizsgálni kell, hogy az eljáró bíróságok eleget tettek-e mérlegelési kötelezettségüknek a szükségesség-arányosság teszt alkalmazásával, nemleges válasz esetén pedig vizsgálni kell a norma alkotmányosságát.
- [16] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [17] Az indítványozó kiskorú. Az Abtv. a 26. és 27. §-ában úgy fogalmaz, hogy a panasz benyújtásának feltétele az Alaptörvényben biztosított jog sérelme. E tekintetben az indítványozói jogosultság előfeltétele kettős: egyfelől szükséges hozzá, hogy az indítványozó az adott ügyben felhívott, érvényesíteni kívánt Alaptörvényben biztosított jogvédelemre jogot formálhat (alapjogi jogképesség), és e jogok önálló érvényesítésére képes (alapjogi cselekvőképesség). Jelen ügyben megállapítható, hogy az indítványozó alapjogi jogképessége a hivatkozott alapjogok tekintetében fennáll. A kiskorú, korlátozottan cselekvőképes indítványozó jogi képviselővel jár el, akinek a kk. indítványozó törvényes képviselője adott meghatalmazást az alkotmányjogi panasz előterjesztésére. Fentiek alapján, jelen ügyben az Alkotmánybíróság az indítvány érdemi elbírálásáról döntött. {lásd 3142/2025. (V. 15.) AB határozat, Indokolás [15]}
- [18] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 26. § (1) bekezdése és a 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett bírói döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó jogi képviselője a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.237/2025/5. számú ítéletét 2025. szeptember

19. napján vette át, így az alkotmányjogi panasz előterjesztésére 2025. november 18. napján határidőben került sor.

- [19] 3.2. Az ítéletábra támadott ítélete olyan, az ügy érdemében hozott döntés, amellyel szemben helye lehet alkotmányjogi panasz benyújtásának. Az indítványozó jogosult és érintett is, mert a bírósági eljárásban félként vett részt, saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó a rendes jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [20] 3.3. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése, valamint a 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése esetén nyújtható be. Az indítvány e tekintetben csak részben felel meg a törvényi feltételeknek, mivel az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, XV. cikk (2) bekezdése, XI. cikk (1) bekezdése, XVI. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) bekezdése az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának minősülnek. Ugyanakkor a kk. indítványozó – az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdésének pontos megjelölése nélkül – arra is hivatkozott, hogy a sérelmesnek talált jogszabályi rendelkezés és azt alkalmazó bírósági ítéletek ellentétesek az Egyezményvel, illetve az annak végrehajtását ellenőrző bizottság Magyarországra vonatkozó megállapításaival. Az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése azonban nem minősül Alaptörvényben biztosított jognak {3348/2025. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [38]}.
- [21] Másrészt az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *f*) pontja és az Abtv. 32. §-a alapján az Alkotmánybíróság hatásköre kizárólag jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközésének a vizsgálatára terjed ki, és arra is csak az Abtv. 32. § (2) bekezdésében meghatározott indítványozói kör kezdeményezésére {lásd hasonlóan: 3242/2025. (VII. 11.) AB végzés, Indokolás [30]}.
- [22] Egyrészt a bírósági ítéletek nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálata nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe, másrészt a kk. indítványozó nem tartozik a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközésének indítványozására jogosultak körébe, így ezen indítványi elem arra nem jogosulttól származó. Mindezekre tekintettel az indítvány ebben a tekintetben nem bírálható el érdemben.
- [23] 3.4. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor minősül határozottnak, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a*) –*f*) pontjaiban foglalt kritériumoknak.

- [24] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeknek csak részben felel meg. Az indítvány tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozói jogosultságot megalapozza; megjelöli az Alkotmánybíróság által vizsgálandó jogszabályi rendelkezéseket és kifejezetten kéri azok alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [25] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja alapján a kérelem akkor határozott, ha megfelelő indokolást tartalmaz arra nézve, hogy a kifogásolt jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miatt és mennyiben ellentétes az Alaptörvény indítványban megjelölt rendelkezéseivel.
- [26] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a kk. indítványozó az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszában megjelölte ugyan az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, XV. cikk (2) bekezdését, XI. cikk (1) bekezdését, XVI. cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését, de a XI. cikk (1) bekezdést kivéve nem terjesztett elő olyan alkotmányjogilag releváns indokolást, amelyben megindokolta volna az állított alaptörvény-ellenességet.
- [27] A kk. indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti másodlagos kérelemként előterjesztett alkotmányjogi panaszban az alaptörvény-ellenesség állításán túl önálló indokolást, érvelést nem adott elő a tekintetben, hogy miért áll fenn az alaptörvény-ellenesség, csak visszautalt az Abtv. 27. § szerinti panaszról kifejtettekre.
- [28] Az Alkotmánybíróság konzekvens gyakorlata szerint alkotmányjogilag értékelhető indokolás hiányában az indítvány nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti követelménynek, és ekként nem alkalmas érdemi elbírálásra {lásd: 3272/2018. (VII. 20.) AB végzés, Indokolás [34]; 3080/2019. (IV. 17.) AB határozat, Indokolás [27]}.
- [29] Nem felel meg az alkotmányjogi panasszal szemben támasztott követelménynek az az indítvány sem, amely tartalmazza ugyan a támadott bírói döntéssel lezárt eljárások leírását és az indítványozó által sérülni vélt alaptörvényi rendelkezések idézését, de nem kapcsolja össze őket {3067/2016. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [13]; 3187/2017. (VII. 14.) AB végzés, Indokolás [9]; 3198/2017. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [9]; 3063/2018. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [27]}. Ugyanez vonatkozik a kapcsolódó alkotmánybírósági gyakorlatra is {3261/2018. (VII. 17.) Indokolás [11]}.
- [30] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy a kk. indítványozó megjelölte a támadott jogszabályi rendelkezést, az azt alkalmazó ítéleteket, az általa sérülni vélt alapjogokat és a hozzájuk kapcsolódó (szerinte) releváns alkotmánybírósági gyakorlatot, azonban semmilyen konkrét – az állított jogsérelem

és a hivatkozott alaptörvényi rendelkezések [VI. cikk (1) bekezdés, XVI. cikk (1)–(3) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés] között alkotmányjogi összefüggést feltáró – alkotmányjogi érvelést nem adott elő sem az Abtv. 26. § (1) bekezdés, sem az Abtv. 27. § (1) bekezdés szerinti alkotmányjogi panaszban. Ugyanakkor az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti panasz a XI. cikk (1) bekezdése vonatkozásában alkotmányjogilag értékelhető indokolást tartalmaz, ezért az Alkotmánybíróság a továbbiakban azt vizsgálta, hogy ez a panasz eleme megfelel-e az Abtv. 29. § szerinti feltételeknek.

[31] Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a XVI. cikk (2)–(3) bekezdése nem a kk. indítványozó, hanem a szülők Alaptörvényben biztosított joga, ezért érdemi indokolás esetén sem vizsgálhatná ezen alapjogok sérelmét.

[32] 3.5. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]].

[33] A kk. indítványozó szerint a bíróságok az életkorára tekintettel, gyermekvédelmi okok miatt korlátozták a kulturális tartalomhoz való hozzáférését. Előadása szerint a bíróságok jogértelmezése, illetve annak elmaradása okán tisztázatlan maradt, hogy a) a Gyvt. 6/A. §-a szerinti tilalmazott magatartások milyen (konjunktív vagy diszjunktív) viszonyban vannak egymással b) a bíróságnak van-e mérlegelési lehetősége a tekintetben, hogy értékelje az érintett kiskorúak belátási képességét, c) a bíróság figyelembe vette-e a műalkotás tartalmát vagy pusztán a címe alapján minősítette azt tilalmazott tartalomnak, d) mi a homogén csoportképzés alapja. Mindezek arra vezettek, hogy a bíróságok nem, vagy nem helyesen folytatták le a művelődéshez való jog korlátozásával összefüggésben a szükségesség-arányosság tesztet.

[34] Az indítványozó állítása csak annyiban helytálló, hogy az elsőfokú bíróság valóban nem ismerte fel az ügy alapjogi érintettségét, ugyanakkor ezt a másodfokú bíróság is meg állapította (másodfokú ítélet, Indokolás [33]) és – pótlandó az elsőfokú bíróság mulasztását – lefolytatta a szükségesség arányosság tesztet (másodfokú ítélete, Indokolás [34]-[45]). A másodfokú bíróság ítéletében a Gyvt. 6/A. §-a egyes fordulatait is kellő mélységben értékelte, így egyértelművé tette, hogy a „népszerűsíti” és a „jeleníti meg” fordulatok milyen viszonyban vannak egymással (másodfokú ítélet, Indokolás [37]). Továbbá, a másodfokú bíróság nem osztotta a kk. indítványozó álláspontját, amikor megállapította, hogy jelen ügyben a csoportképző ismérv nem a kedvezményes árú jegyre való jogosultság, hanem az életkor, így a diszkrimináció vizsgálatakor a 18 év alattiakat tekintette homogén csoportnak. A

fentiekből egyértelműen következik, hogy a bíróságnak nincs mérlegelési lehetősége, azaz a tiltás minden 18 év alatti személyre vonatkozik, függetlenül egyedi szellemi és testi érettségétől. Az ítélet tábla azt is rögzítette, hogy a kérdéses műtárgy esetében figyelemmel volt mind annak címére, mind képi megjelenítésére (másodfokú ítélet, Indoklás [41]). Az indítványozó állításával szemben tehát a másodfokú bíróság felismerte az ügy alapjogi érintettségét és arra tekintettel lefolytatta a szükségesség-arányosság tesztet, amelynek eredményeképp megállapította, hogy az indítványozó művelődéshez való jogának korlátozása a gyermeki jogok érvényesülése érdekében szükséges és arányos volt.

[35] Az Alkotmánybíróság az indítvány tartalmát illetően arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz az indítványozó számára kedvezőtlen bírósági döntés kritikája. Az indítványozó álláspontja szerint az ítélet tábla azzal sértette meg az Alaptörvény XI. cikk (1) bekezdése szerinti művelődéshez való jogát, hogy nem vagy nem kellő mélységben értelmezte a jogszabály szövegét, az alapjogkorlátozás kapcsán a szükségesség-arányosság vizsgálata nem volt teljeskörű és a hátrányos megkülönböztetés alapját is helytelenül tételezte. Az Alkotmánybíróság szerint az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróság döntésével és annak indokolásával, önmagában nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvényellenességének alátámasztására {lásd: 3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indoklás [21]}. Az indítványozó alkotmányjogi panasza valójában a bírói döntések felülmérlegelésére irányult.

[36] 4. Tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz nem felelt meg részben az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában, részben az Abtv. 29. §-ában foglalt feltételeknek, az Alkotmánybíróság azt – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. április 28.

Dr. Juhász Miklós s.k.
tanácsvezető alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s.k.
alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s.k.
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s.k.
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s.k.
alkotmánybíró